

Ф.Г. ТУРАНЛИ (*Київ*)

ОСМАНСЬКИЙ ДОКУМЕНТ ПРО ДИПЛОМАТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ГЕТЬМАНА ПЕТРА ДОРОШЕНКА

Вивчення історії міжнародних політичних взаємин України під час володарювання гетьмана Петра Дорошенка¹, зокрема з Високою Портокою, яка свого часу підтримувала дружні стосунки з Українською козацькою державою, є актуальним, особливо за даними тюркських історичних джерел.

Пропонуємо Вашій увазі археографічну публікацію ферману турецького султана Мехмеда IV² від 28 березня 1675 р. Оригінал цього документа зберігається в османському державному архіві в Іstanbul у фонді “Свідоцтва (чи документи) зовнішньополітичних справ №52, Ібнюль-Емін³.

Із тексту фірману випливає добровільність звернення П.Дорошенка до султана щодо турецького протекторату. Османський володар доброзичливо поставився до прохання гетьмана. Визнання українською стороною турецького протекторату відзначалося сувереним характером, тому його термін встановлювався нею ж. Згадаємо, що дане посольство було одним із кількох звернень П.Дорошенка. Гетьман також претендував на розширення своїх володінь, на приєднання територій сусідних країн і розповсюдження на них своєї влади. Отже, наділення козацької України особливим статусом супроводжувалося наданням П.Дорошенку титулу тюркських володарів “Гакан”, що означає – король, імператор. Це цілковито відповідало призначенню його правителем кількох країн.

Угода зобов’язувала всі верстви населення України об’єднатися під єдиною владою П.Дорошенка (що мало зміцнювати державу і становище

самого гетьмана), утримувати сильне військо та бездоганно виконувати накази, старанно і за будь-яких обставин дотримуватися умов договору, щоб султан у свою чергу не порушував своєї присяги на вірність даній угоді й гарантував недоторканість українських земель. Ферман визначає особливості української політики османського уряду, позицію гетьмана щодо Високої Порти.

Слід сказати, що даний ферман є автентичним джерелом. Написаний він османською мовою на білому картонному папері особливим характерним стилем тогочасної османської палеографії “DIVBN” арабськими літерами. Текст документу складається з 36 рядків, розміром “11 см по горизонталі та” 33 см по вертикалі, починається монограмою (з правого боку), назвою документу, титулами й відповідним епіграфом, також датою.

Нижче подаємо повний текст цього документа і мовою оригіналу (з транслітерацією латиницею), і в українському перекладі⁴, а також коментарем.

1675 р., березня 28. – Ферман турецького султана Мехмеда IV гетьману Петру Дорошенку

Nisân-i serif oldurki,

Cûn hazret-i malikül-mülk zül-celâl ve cenâb-i vahibül-mevâhibü lâ-yezâl, celle anis-seyyie vel-mesâlik kemâl-i kudret-i ezeliyle ve mevhi’be-i celiyye’-i lem yezelliyesinden sümme zât-i cevher-nisâb-i Saltanatimi ser-de fter-i mülük-ý adâlet-ayîn eyledüğünden mâ’adâ ‘inânsemend-i meydân-i sahib-kýran-i kudretime mukadder ve soltân-ý sâi’na-i ki þver-gîri ve kiti-sitânî keff-i kifâyet-i bi-haþmini mukarrer ve müyesser edüp ‘arsa’-yi rûyi cihâni lem ‘ân-i simsiki kabza-i te’ şirim ile tâbân ve münevver ve tesrîî meskûn heft-iklimi zimâm-ý iktidârýma râm ve musâhhar etmekle sahâyif-i ruyi zemîni zîr tekin-i m’â-delet-temkin ve sa’âdet-kurbetim eylemisdir. Elhamdülillah hamden keşîran ile olsa hâliyâ merci’-i âmme’-i mülük ve hükkâm ve melce’-i kâffe’-i ashâb-i câ-u ihtirâm olam ‘atiyye-i ‘aliyye-i sipihr-ihtiramý-za yüz sürüp hidmet ve ‘ubudiyyet üzere olanlar emn ü emân ve âsûde-hal ve her zaman eyyamları refahiyet ve itminan ile güzeran eylemeleri ‘âdet-i pesendîde’-i þahân-i cihan ve ka’ide’-i müstahsene’-i sehen sâhân-i devrandır. Bin’âen ‘ala zâlik iþbu darende’-i mensur-i meshur-i Sultânî ve numayende’-i bir lebg-i belîg-i vacibü’t-teblig-i hakanî iftihar ûmerâ’il-milleti’l-mesihîyye muhtâri küberâi’t-tâfeti’l-‘Iseviyye muhâleset-‘ünvân-i müsâdekat-nisan Sarikamis ve Barabas ve Potkal, üç kavm Kozagi Hatmani Perto Dorosenko hatemet ‘evakibehu bi’l-hayr rikâb-i kâm- yâbýma elçi ve âdem gönderüp ateve’-i aliyye’-i felek-ihtisam ve südde’-i seniyye’-i sidre-i makamimiza sadâkat ve ihlâs ve kemâl-i ‘akîdet ve ihtisas ile hidmet ve ‘ubudiyyet ‘arz edüp memâlik-i mahrûsetü’l-mesâlikimde zîr-i himâye’-i hüsrev-neme dahil olan Eflak ve Bogdan ve ‘iyâd-i ‘inayet-mu’-tadim ‘adâdýndan ‘add olunup üç ülke hakimi olmak üzere ‘avatýf-i ‘aliyye’-i mülük-ânenmeden Tug ve ‘Âlem ve Sancak verilmek recâ etmekle recâsi

karîn-i kabûl-ý hümayunum olup câdde'-i ita'atde rasih-dem ve sahra-i 'ubudiyetde sâbit-kadem olmak şartıyla işbu sitte semânîn ve elf muharremü'l-haraminin gürresinden Hatt-im Humâyûn-i sâ'âdet-makrunuyla üç ülke hükûmetine sancak olmak üzere ber-vech-i te'yid tevcîh-i taklîd ü 'inayet edüp emr-i serefim verilmekle mücibince isbu berât-i sa 'âdet-fezâ-yi hüsrevânî ve bu menþûr-i lázımlı-imîsâl-i hakâniyi' verdim ve buyurdumki, ba'delyevm mûmâ-i leyh varup üç ülke hükûmetine ber-vech-i te'yîd Sancak tarîki üzere mutasarruf olub hýfz u hýrâset-i memleket ve himâyet ve siyâset-i ra'iyet ve hüsn-i tedbir ve tedâruki vilayetde ve üç kavn kozagi tâifesinin zabt u rabbinda ve sefer-i zafer-i eserim vaki' oldunda me'mur oldugu mahalle mükemmeli ve müretteb askeriyle erisûb hidemât-i hûmayûnûmda mevcûd bulunmakda dikkat ü ihtimam ve sa'yi málâ-kelam eyleye ve üç ülkenin sagır ü kebîri ve zâbitleri ve re 'âyâ ve berâyasi mûmâ-i leyhi üzerine zâit ve hakim bilüp hükûmetine müte 'allik cüzî ve külli umr-i mûcîbûl-iktizâda kemâ hüvel-mu'tâd mûrâca'at eyleyüp tekâmîl nâmûs-i Saltanat ve muvafik-i umûr-i devletr olan sözünden tecavü eylemeyüp sem-'i kâbul ile isgâve emrini bilâ-tereddü icrâ eyleyeler. Ve mûmâ-ileyh dahi taraf-i Saltanat-i aliyyeme câdde-i inkıyad ve itâ'atde sâbit-kadem ve Sahra 'ubudiy-yet ve itâatde rasih-den olup ve lazîm el-'garaz olan ahvâl-i memleketi pâye-i serîr-i ma'deletmasîde bildirmekden hali olmaya söyle bileler. 'Alamet-i serife i'timad kilalar tahrîren fî evâil-i sehr-i muharramîl-haram sitte semanin ve elf (Гіджрі: 1086, Miladi: 28 Mart-7Nisan 1675-Ф.Т.)*.

BOSDA. Ibnül – Emin, Hariciye Vasikalari. –' 52. (Istanbul).

Переклад

"Цей високий універсал (**Berat, Ferman**)**⁵ написаний вельмишановним володарем⁶ з приводу сказаного⁷: Тому Господь Всешишній Аллаг-Володар всього світу і Його величність падишах⁸, який задовольняє прохання і дарує милостиню, той Великий справедливий, істинний шлях, Його вічна всемогутня сила і дар щирій зі світлого джерела назавжди наділив багатством і владою мого правління, підкресливши на початку Своєї Книги⁹, що проголосив мене володарем. Завжди переможний у змаганнях з верхової їзди на кінному майдані¹⁰. Господь велів мені володарювати¹¹ над сімома континентами¹², тобто всім світом, без перешкод. Силою меча блискучого, світлого і сонячного сім материків¹³ підпорядковано мені, бо Господь якому і належить на поверхні та під землею, справедливістю та мудрістю Своєю зробив щасливим мене.

Хвила Господу Всешишньому, Його багатству, коли володарі країн зелених полів¹⁴ прибувають до нас та прохають допомоги і коли всі

* Незначну кількість діакритичних символів не вдалося відтворити з технічних причин, але це малосуттєво.

** У дужках та примітках подаються назви та імена мовою оригіналу з транслітерацією латинськими літерами.

прихильники з цінними дарами схиляються до нашого Високого Порогу із заявою¹⁵ про те, що завжди вірно служитимуть нам. Вони повинні жити в достатку, безпеці, недоторканими і щасливими. Гарантувати це є споконвічним правом і традицією, гордістю і честю султанської влади та його правління.

Отже, у зв'язку з тим, що до султанського палацу звернувся з серйозним наміром володар-обранець¹⁶ Християнської нації¹⁷ і трьох частин козацтва: Сарикомишської (*Sarýkamis*)¹⁸, Барабашської (*Barabas*)¹⁹ й Потканської (*Potkali*)²⁰, гетьман *Петро Дорошенко*²¹, хай щастить Тобі. Він прислав до нас своїх послів²² офіційно повідомити про визнання нашого протекторату²³, про вірну, чесну і бездоганну службу. Країни, котрі знаходяться в межах території моєї держави і перебувають під моєї владою, такі як Ефлак (*Eflak*)²⁴, Богдан (*Bogdan*)²⁵ та інші²⁶, традиційно отримують допомогу на їх зміцнення. Він просить від моого султанату* призначити його володарем трьох країн²⁷ та засвідчити це спеціальними атрибутами: “Туг” (*Tug*)²⁸, “Алем” (*Alem*)²⁹, “Санджак” (*Sancak*)³⁰, – ознаками наданої йому влади.

Приймається це звернення за умови, що Він справедливо служитиме згідно наказу³¹, виданого мною. Чесно дотримуватиме своїх слів протягом того часу, який Він вирішив перебувати під нашим протекторатом³².

Отже, на початку місяця мугаррам 1086 рóку³³ написаний власноручно мною “*Hatt-i Hümâyûn*”** та затверджений моїм підписом³⁴, який приносить щастя, про надання Йому³⁵ повноваження володарювати трьома країнами³⁶ згідно з чинним законодавством держави³⁷ і про забезпечення всебічною підтримкою. Після оголошення цього наказу у моїй безмежній щасливій державі я наділив Його³⁸ потрібою владою та повелів також, що Він, після важких днів³⁹, призначений гаканом*** на території трьох вищезгаданих країн⁴⁰ та урядів, і завданням Його є насамперед їх оборона. Народи, котрі перебувають під політичним управлінням, повинні найкращим чином підготуватися і вжити заходів на вирішення існуючих проблем. Також всі три верстви козацького народу⁴¹ зобов’язуються об’єднатися під Його владою і, в разі одержання моого наказу про переможні військові походи, повинні бути готовими, сильними, дисциплінованими, вірними, пильними, бути організованим військом та з’являтися під моє командування, сумлінно й беззаперечно виконувати поставлені завдання⁴². Також все населення зазначених країн – бідні та багаті, воїни та офіцери, піддані та весь народ⁴³ – повинні поважати вищезгадану особу⁴⁴, виконувати всі необхідні, потрібні рішення, дотримуватися традиційних порядків.

Нехай Він⁴⁵ після цих численних звернень з совістю, чесно виконає обіцяні слова стосовно державних справ султанату⁴⁶. Хай не порушує

* Йдеться про владу.

** Даний універсал.

*** Або каганом – титули давніх тюркських володарів.

свою присягу, буде слухняний, діє швидко і бездоганно. Ще раз попереджую, нехай служить справедливо і без ухилянь. Отож, на завершення ще скажу про необхідність повідомляти мій високий сильний трон про події в землях держави⁴⁷. Щоб це знали та вірили нашому *ферману*⁴⁸ і дотримувалися його умов. Дата написання цього документа – початок місяця мугаррам 1086 року”⁴⁹.

¹ Роки гетьманування 1665-1676.

² Роки правління: 1648-1687.

³ BOSDA. *Ibnül – Emin, Hariciye Vasikalari. –¹ 52. (Istanbul).*

⁴ Автор намагався при перекладі уникнути скорочень і зберегти колорит оригіналу тексту. Турецька версія документу видана мною у двох номерах журналу “Історія та культура” в статтях про українсько-османські зносини. Див. *Turanlı Ferhad Gardaphanoglu. Osmanlı-Ukrayna tıhnasebetleri.*// –Tarih ve Medeniyet. –Istanbul, 1995 (mart). – № 13. – S.43-15; Op.Cit. Ukrayna, Osmanlı himayesinde. // –Passim. –Istanbul, 1995 (маяє). – № 15. – S. 40-43.

⁵ Подібний документ видавався також для вирішення справ пов’язаних з призначенням та уповноваженням осіб на високі посади у державі. (*Aktan A. Osmanlı paleografiyası ve siyasi yazıntımlar.* – Istanbul, 1995. – S. 76). Також див.: прим. 4.

⁶ Див. прим. 2.

⁷ Йдеться про звернення гетьмана П.Дорошенка.

⁸ Див. прим. 2.

⁹ Очевидно? Йдеться про святу книгу мусульман *Kur'an* та її першого розділу “*Fatih'a*”, що в перекладі з арабської мови означає “Відкриваючи книгу” і є початком названої книги, а заодно – найпопулярнішою молитвою, так само як “Отче наш” у християн. (Див. *Turanlı F. G. Християнські мотиви в Ісламі: деякі аспекти, історіософічне осмислення // Історія релігії в Україні.* – Львів, 1999. – Книга 2. –С. 180-182. (матеріали IX міжнародної конференції, 11-13 травня 1999 року).

¹⁰ Див. прим. 4.

¹¹ Йдеться про те, що сам Господь Всешишній наділив його владою.

¹² За даними тогочасного вченого *Battalmyosa (Battalımoğlu)*, світ складався з семи материків. (*Devellioglu F. Osmanlı'ca-Türkçe Asıklopedia Lıgat.* – Ankara, 1993. – S. 353).

¹³ Див. прим. 12.

¹⁴ Йдеться про особливості природи цих країн, зокрема України.

¹⁵ Див. прим. 7.

¹⁶ Див. прим. 7.

¹⁷ Тобто української. Ці слова засвідчують, що султан з пістетом відзвивався про український народ і його християнську віру.

¹⁸ Можна припустити, що тюрок називали їх “*Sarıkamış kozakları*” – “Козаки-жовтюкомишинці”, тому що вони мешкали поблизу рік, озер та островів. Очевидно, цим терміном були визначені саме запорозькі козаки.

¹⁹ “*Barabař Kozaklari*” – “Барабашські козаки” та “*Potkali Kozakları*” – “Потканські козаки”. На мою думку, ці дві назви українські козаки отримали від імен: Барабаша, запорозького кошового, і Потоцького, польського коронного гетьмана. Історик Юрій Мицук у своїй інтерпретації до анонімного твору “Віршовані хроніки” пише про Барабаша, як про “...угодовськи налаштованого ватажка реєстровців, забитого козаками-повстанцями на самому початку Національно-визвольної війни у 1648 р.”(Мицук Ю.А. Берестецька битва 1651 року очима її учасника // Пам'ять століть. – К., 2001. – №. 2. – С.66). Див. також: *Пріцак О.Й.* . Один чи два договори

Пилипа Орлика з Туреччиною на початку другого десятиліття вісімнадцятого століття? // Український археографічний щорічник (УАЩ). – Київ., 1992. – Вип. 1. – С.315, 317.

²⁰ Див. прим. 19.

²¹ Особливо підкреслюється його титул та ім'я.

²² В інших тюркських джералах знаходимо дані про перше та друге посольства П.Дорошенка до Іstanbul, 1668–1670 рр., також імена послів: Білогруд, Патріанко та Василь Лобойко. (Див. *Fahri Zetin Derin. Abdurrahman Abdi Paşa Vekvuyinamesi*. – Istanbul, 1993. –S. 314-316; *Vahid Zabuk*. –Кыргызълер. –Ankara, 1988. –S. 144-145).

²³ У вказанених джералах йдеться, що під час цих посольств (Див.: прим. 23) султан своїм універсалом надав П.Дорошенку статус гетьмана всієї України, також він повідомляв польського короля, що названа країна визнала османський протекторат і застерігав: не чіпати гетьмана (*Cetin Derin F.* –Op. cit. –S. 315; *Çabuk V.* –Op.cit. – S. 144-145).

²⁴ Йдеться про Валахію, область Румунії з центром у м. Бухарест.

²⁵ Відома як сучасна Молдова, одна із двох областей Румунії.

²⁶ Очевидно, йдеться ще і про Трансильванію (Erdel) – західну територію сучасної Румунії, також частину території Угорського королівства. Названі три країни теж перебували під протекторатом Османської держави.

²⁷ Можемо висловити версію про те, що після переможного завершення спільних військових походів (1669-1672 рр.), оголошених султаном *Мехмед IV* проти Речі Посполитої за проханням П.Дорошенка, гетьман претендував на більш високу посаду: стати і володарем інших названих країн (Див.: прим. 24, 25, 26).

²⁸ Виготовлений з волосся кінського хвоста (у стародавніх тюрків, індійців та китайців). Стародавні азійці робили "Туги" із волосся священного тібетського бика, що називався "ЯК".(Про це докладно див. *Turanlı F.Г.* Українсько-кримські міждержавні відносини у середині XVII ст.(за тюркськими історичними джерелами). – Київ, 1997. – С.122. (Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук); *Turanlı F.Г.* Літописні твори М. Сена"ї та Г. Султана як історичні джерел. – К., 2000. – С.82.

²⁹ Золотий наконечник, що чіплявся згори на держално прапора, також сам прапор з цим атрибутом (*Turanlı F.Г.* Назв. праця. – С. 81-82).

³⁰ Особливий державний або військовий прапор з "Алем" і "Туг". Турецький султан підтверджував призначення гетьманів спеціальним наказом, як особливу ознаку наданої влади вручав цей прапор (Див. прим. 28, 29).

³¹ Див. прим 30.

³² Зі змісту сказаного випливає саме добровільне визнання П.Дорошенком турецького протекторату і його термін.

³³ Тобто близько 28 березня - 07 квітня 1675 року. Дата вказана за ісламським літочисленням, яке називається "Гіджрі", що означає день переселення пророка Мугаммеда з Мекки до Медіни. Цей день датується 1 мурарремом I року Гіджрі, співпадає з 16 липня 622 р. н.е. (*Faik Resit Unat. Hicri Tarihleri Milâdi Tarihe Çevirme Klavuzu*. – Ankara, 1974. S.2).

³⁴ Див. прим. 4.

³⁵ Див. прим. 28.

³⁶ Тобто османської.

³⁷ Див. прим. 26,27.

³⁸ Див. прим. 22, 36.

³⁹ Очевидно, йдеться про час спільної військової кампанії та ін. Також див.: прим. 28.

⁴⁰ Див. прим. 28, 37.

⁴¹ Див. прим. 19, 20.

⁴² Йдеться про П.Дорошенка. Також див.: прим. 39.

⁴³ Див. прим. 28.

⁴⁴ Див. прим. 43.

⁴⁵ Мабуть, йдеться про тогочасні закони самої українсько-козацької держави.

⁴⁶ Див. прим. 45.

⁴⁷ Тобто османського уряду.

⁴⁸ Мається на увазі насамперед ті згадані країни, і відтепер –Україна, котрі перебували під протекторатом.

⁴⁹ Див. прим. 6.